

РЕШЕНИЕ

№ 14473

гр. С., 13.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20221110111807 по описа за 2022 година

Предявени са по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК главен положителен установителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, както и евентуално съединен обратен осъдителен иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. II вр. чл. 82 ЗЗД.

Ищецът по главния иск - ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп” ЕАД, извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че на 24.04.2021 г. в гр. С., по бул. „С.“, лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ЦЛА“, с рег. № ЕВ *****КС, управляван от К. Ж. Н., преминал през необезопасено, неподсигурено и несигнализирано препятствие на пътното платно – нарязан асфалт, вследствие на което на процесното МПС били нанесени материални щети – увреждане по предни дясна и лява гуми, и предни дясна и лява джанти. Поддържа, че към датата на събитието л.а. марка „Мерцедес“, модел „ЦЛА“, с рег. № ЕВ *****КС бил застрахован по застраховка „Булстрад Каско Стандарт“ в ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп” ЕАД, със застрахователна полица № *****, със срок на валидност от 15.06.2020 г. до 14.06.2021 г. В съответствие с установените като вид и степен щети и на базата на опис, експертиза и оценка било определено застрахователно обезщетение на увреденото МПС в размер на 382,38 лв., от които 121,56 лв. били изплатени на собственика на автомобила за щетите по гумите, а 260,82 лв. били изплатени на автосервиза, който отремонтирал джантите на процесното МПС. Поддържа, че на основание чл. 410, ал. 1 КЗ ищецът придобил право на регрес срещу Столична община за сумата от **382,38 лв.** - изплатено застрахователно обезщетение. Ето защо моли съда да уважи предявения иск, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 13.12.2021 г. по ч.гр.д. № 67993/2021 г. по описа на СРС, ГО, 167 състав. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът по главния иск, и ищец по обратния иск - Столична община, чрез юрк. П., е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по подробно изложени съображения. Оспорва изцяло описаната в исковата молба фактическа

обстановка. Релевира възражение за съпричиняване от страна на водача на увредения автомобил. Възражава и срещу размера на изплатеното обезщетение. По – нататък поддържа, че процесният участък от бул. „С.“ попадал в списъка на Приложение 6, в обхвата на договор, сключен между Столична община и „ХИДРОСТРОЙ“ АД, поради което на основание чл. 219, ал. 1 ГПК моли съда да привлече като трето лице-помагач „ХИДРОСТРОЙ“ АД и в случай че искът на ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД бъде уважен спрямо Столична община, „ХИДРОСТРОЙ“ АД да бъде осъдено да заплати на Столична община процесната сума, а именно: **382,38 лв.**, представляваща обезщетение за вреди от неточното изпълнение на Договор № СОА19-ДГ55-382 от 11.06.2019 г., ведно със законната лихва съгласно главния иск до окончателното изплащане на присъдената сума.

В срока по чл. 131 ГПК третото лице-помагач и ответник по обратния иск – „ХИДРОСТРОЙ“ АД, чрез управителя Ж.Н., е подал отговор, с който оспорва предявения главен иск по подробно изложени съображения. Поддържа, че не били представени доказателства от ищеца по главния иск, от които да става ясно по категоричен начин, че причина за процесното ПТП е „необезопасено, неподсигурено и несигнализирано препятствие на пътя – нарязан асфалт на пътното платно...“, вследствие на което да са настъпили описаните материални щети. Липсвали и данни от ПТП-то да е бил съставен протокол на основание чл. 125, т. 8 ЗДвП. Оспорва описания механизъм на настъпване на процесното ПТП. Също така, от представената застрахователна полица не ставало ясно дали застрахователят покривал щети, причинени от подобни неизправности по пътната мрежа. Релевира и възражение за съпричиняване от страна на водача на увредения автомобил. Предвид изложеното моли съда да отхвърли предявения главен иск. Оспорва и предявения обратен иск като неоснователен и недоказан по подробно изложени съображения. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от фактическа и правна страна следното:

Относно предявения по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК главен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, приложима към процесното спорно правоотношение, с оглед момента на възникването му, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД.

Следователно отговорността на ответника Столична община е предпоставена от установяването на следните юридически факти: 1/ наличие на валидно към момента на ПТП застрахователно правоотношение по имуществена застраховка “Каско” на МПС между увреденото лице и ищеца за процесното МПС; 2/ ищецът да е обезщетил застрахования за покрит застрахователен риск, съгласно Общите условия на договора; 3/ наличие на всички посочени в чл. 49 ЗЗД елементи на фактическия състав на гаранционно – обезпечителната отговорност (вреди, причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 ЗЗД е възложил работата при или по повод изпълнението на работата).

От събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав приема, че ищецът ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД е доказал спорните обстоятелства по делото, като аргументите за това са следните.

От събраните по делото доказателства, в т.ч. и представената по делото застрахователна полица, се установява наличие на застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на увреденото МПС, възникнало по силата на договор за имуществена

застраховка “Булстрад Каско Стандарт”, сключен на 15.06.2020 г., във форма на Застрахователна полица № ***** със срок на действие от 00.00 ч. на 15.06.2020 г. до 23.59 ч. на 14.06.2021 г., с която ищецът е приел да покрива риска от повреди по собствено на застрахования МПС. Наличието на застрахователно правоотношение се установява и от съвкупната преценка на останалите доказателства по делото – декларация за настъпване на застрахователно събитие по полица „Каско Стандарт“, заявление за изплащане на застрахователно обезщетение, опис на претенция, опис-заключение по претенция, възлагателно писмо, приемо-предавателен протокол, доклад по щета и преводно нареждане за кредитен превод.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните писмени доказателства, гласните доказателства чрез разпита на свидетелите К. Ж. Н. и В. Х. Г., които следва да бъдат ценени като ясни, последователни, убедителни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, както и от заключението на вещото лице по съдебната автотехническа експертиза, което при преценката му по реда на чл. 202 ГПК подлежи на кредитиране, настоящият съдебен състав приема за установено, че в срока на действие на договора е настъпило застрахователно събитие - на 24.04.2021 г. в гр. С., водачът на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ЦЛА“, с рег. № ЕН ***** КС, се движел по бул. „С.“, където превозното средство попаднало в необезопасена и необозначена дупка – нарязан асфалт на пътното платно, вследствие на което били причинени материални щети на процесния лек автомобил – увреждания на предна дясна гума и предна лява гума и джанта. Посоченият свидетел К. Ж. Н. се явява лицето, което е управлявало лекия автомобил марка „Мерцедес“, модел „ЦЛА“, с рег. № ЕН ***** КС, а свидетелят В. Х. Г. се е возил в процесния автомобил, като същите подробно изясняват обстоятелствата по настъпване на процесното ПТП на 24.04.2021г. – преминаване през необезопасена и необозначена дупка на пътното платно – нарязан асфалт, която водачът на автомобила не е успял да забележи в по-ранен момент и е нямал възможност да избегне. Показанията на свидетелите са достатъчно подробни и логични, като кореспондират и с приетите писмени доказателства, а в същото време от заключението по изготвената автотехническа експертиза се изяснява, че всички увреждания по лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ЦЛА“, с рег. № ЕН ***** КС, отразени в опис на застрахователя се намират в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие. Предвид това и при липса на събрани доказателства в различна насока, следва да се приеме, че вредите са причинени именно при посочения от ищеца механизъм.

Безспорно е по делото, че за настъпилото застрахователно събитие застрахователят-ищец е изплатил обезщетение за причинените на застрахованото имущество щети в общ размер на 382,38 лв., поради което е встъпил в правата на увредения срещу причинителя на увреждането, доколкото самият увреден има такива права.

От допуснатата и приета САТЕ се установява също размерът на вредите (които са на стойност по-висока от заплатената, поради което с оглед принципа на диспозитивното начало в гражданския процес регресното вземане е основателно до размера на претендираната сума), както и причинно-следствената връзка.

Според разпоредбата на чл. 49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Касае се за уреден от закона случай на гаранционно-обезпечителна отговорност за вреди, причинени виновно от другото, която има обективен характер, защото не произтича от вината на възложителя на работата, а от тази на нейния изпълнител. Когато обаче отговорността на ответника по чл. 49 ЗЗД като възложител се ангажира не за активно поведение на неговия изпълнител, а за бездействие - неизпълнение на задължение за осъществяване на действие, то в основанието на исковата претенция не се включва обстоятелството дали вредите са причинени от лице, имащо качеството на изпълнител и дали това е станало виновно. В настоящия случай следва да се установи дали ответникът е

имал задължение да поддържа пътя и дали процесните вреди са в причинна връзка с това неизпълнение.

Въпросният пътен участник е собственост на Столична община съгласно § 7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА вр. с чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОБС. Общината съгласно чл. 11, ал. 1 ЗОБС следва да я управлява с грижата на добър стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяване на улицата. Така и съгласно разпоредбата на чл. 31 ЗП, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините, а чл. 167, ал. 1 ЗДвП вменява задължение за поддръжка на пътя в изправно състояние, съответно да се сигнализируют незабавно препятствията по него. Поради което, наличието на дупка (нарязан асфалт) на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействие на длъжностни лица, на които Общината е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължение, поради което Общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД.

Ето защо настоящият съдебен състав намира предявения главен иск за изцяло основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен.

Основателността на главния иск е процесуалното условие, при което е предявен евентуалният, поради което съдът дължи произнасяне по него.

Относно евентуалния иск с правно основание на чл. 79, ал. 1, пр. II вр. чл. 82 ЗЗД:

При така предявените искове в тежест на ищеца по обратния иск е да докаже, че с ответника „ХИДРОСТРОЙ“ АД са били обвързани от валидно правоотношение по договор за изработка, по който посоченото дружество е следвало да изпълни конкретна работа, че неизпълнението на същата е причинило на ищеца имуществени вреди в претендирания размер.

В тежест на ответника по обратния иск е да докаже, че е изпълнил точно възложената му по договора работа.

От представения по делото договор от 11.06.2019 г. се установява, че след проведена обществена поръчка Столична община, в качеството на възложител, е сключила договор с третото лице – помагач и ответник по обратния иск - „ХИДРОСТРОЙ“ АД, в качеството му на изпълнител, по силата на който възложителят възлага, а изпълнителя се задължава да извършва на територията на Столична община – V I зона, включваща райони „Искър“, „Слатина“, „Изгрев“ и „Средец“, дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения. Договорът е бил сключен за срок от 48 месеца, считано от датата на регистрационния индекс – 11.06.2019 г. (чл. 3, ал. 1 от договора), поради което е несъмнено, че към момента на настъпване на произшествието е бил в сила.

В отговора на исковата молба по обратния иск ответникът „ХИДРОСТРОЙ“ АД, чрез представителя му, е посочил, че е безспорно установено наличието на сключен договор от 11.06.2019 г. за поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа, като е релевирал единствено възражение, че от представените от Столична община доказателства било видно, че „ХИДРОСТРОЙ“ АД е изпълнило договорните си задължения, като изпълнената работа била приета без забележки от страна на възложителя.

Както бе изложено по-горе, по делото е установено, че причина за настъпване на процесното ПТП е небезопасна и необозначена дупка на пътното платно в гр. С. на бул. „С.“. От представеното по делото Приложение 6 се установява, че бул. „С.“ е сред изрично посочените в списъка булеварди, поради което следва да се приеме, че участъкът от пътя, на който е била процесната дупка, попада в предмета на договора от 11.06.2019 г.

С клаузата на чл. 16, ал. 2 от договора, страните по същия са постигнали съгласие, че всички вреди, понесени от възложителя, резултат от грешки, недостатъци и пропуски, както и в резултат на некачественото СМР и неспазване на сроковете, са за сметка на изпълнителя.

Цитираната клауза възпроизвежда частна хипотеза на общата норма на чл. 79 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД, която предвижда отговорност на неизправната страна по договора за всички преки, непосредствени и предвидими вреди от неизпълнението на задълженията ѝ по договора. При тълкуване на горепосочената норма на договора самостоятелно, а и във връзка с нормативната уредба на договорната отговорност, настоящият състав на съда приема, че изпълнителя по договора носи отговорност за причинените на възложителя вреди под формата на изплатени обезщетения за настъпили в пътния участък ПТП, само когато последните имат за причина неизпълнение или некачествено изпълнение на договора от страна на изпълнителя, предвид на което при преценка основателността на предявения иск по чл. 79 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД и разпоредбата на чл. 20 от ЗЗД, следва да бъде извършена преценка дали е неизпълнение или некачествено изпълнение от страната на ответника по обратния иск във връзка с процесното ПТП.

Съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1 от договора, за посочените в списък Приложение 6 улици и булеварди поддържането се осъществява на база показатели на изпълнение в зависимост от определеното в Приложение 6 от договора ниво на поддържане. Съгласно чл. 1, ал. 2, т. 1 от договора, в обхвата на дейностите по ал. 1 се включват дейностите по текущ ремонт и поддържане на пътните настилки на цялата улична мрежа в границите на определената с договора зона на територията на Столична община. Съгласно чл. 2, ал. 1 от договора, поддържането на пътя е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение по него през цялата година, а с клаузата на чл. 2, ал. 2, т. 2 страните изрично се договорили, че текущото поддържане включва подробно изброени видове дейности, сред които и ремонт на отделни разрушения по пътното платно – дупки, пукнатини, пропадане, обрушени ръбове и др.

В частност от представените по делото доказателства, се установи, че на ответника по обратния иск е било възложено от Столична община извършването на горепосочените дейности, сред които и ремонт на процесната дупка на пътния участък, където на 24.04.2021 г. е реализирано процесното ПТП. При така събраните доказателства в тежест на ответника по обратния иск - изпълнител по договора, е било да установи, че е изпълнил пълно и точно договорните си задължения, в това число, че е предприел действия по обезопасяването на пътя и е спазил изискванията на нормативните актове, отнасящи се за сигнализиране на участъците, в които е извършвал своята дейност. Такива доказателства от последния не бяха ангажирани, което обосновава извод, че е налице твърдяното от ищеца по обратния иск неизпълнение на договорно задължение, предпоставило реализиране на процесното ПТП и нанасяне на вредите по застрахования автомобил, водещо съответно до ангажиране договорната отговорност на „ХИДРОСТРОЙ“ АД по чл. 79, ал. 1 вр. чл. 82 ЗЗД. Неоснователни са доводите на ответника по обратния иск, че представените констативни протоколи от 30.03.2021 г. и 27.04.2021 г. изцяло доказвали по безспорен начин, че „ХИДРОСТРОЙ“ АД е изпълнил договорните си задължения. Цитираните протоколи установяват състоянието на пътната мрежа към датата на съставянето им и не доказват, че към датата на процесното ПТП - 24.04.2021 г. не е имало нарязан асфалт на бул. „С.“. В подкрепа на този извод са и показанията на разпитаните по делото свидетели, които категорично доказват, че на посочената дата е имало необезопасено и необозначено препятствие на пътя – нарязан асфалт на пътното платно. Тъй като регресното притезание зависи от удовлетворяването на правото, предмет на първоначалния иск, третото лице - помагач и ответник по обратния иск дължи плащане на сумата след изпълнение на постановеното срещу Столична община осъдително решение, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба по обратния иск – 16.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата (в този смисъл е Решение № 53 от 25.03.2016 г. по т.д. 288/2015 г. по описа на ВКС, I т.о., Решение № 262837 от 29.08.2022 г. на СГС по в. гр. д. № 5100/2020 г. и др.).

На ищеца по обратния иск не следва да бъде присъждана законна лихва върху

регресното вземане от предявяване на главния иск до предявяване на обратния и разноски по главния иск, като съдът не следва да се произнася с отхвърлителен диспозитив в тази част, тъй като законната лихва и разноските не представляват самостоятелни искиви претенции, а законна последица от уважаване на иска. Съгласно разпоредбата на чл. 125 ГПК, искът се счита предявен с постъпване на исковата молба в съда, а исковата молба по обратния иск е постъпила на 16.06.2022 г., поради което и при съобразяване, че законната лихва е последица от уважаване на иска, съдът приема, че по уважения обратен иск е дължима законна лихва, считано от датата на постъпване на исковата молба в съда – в случая 16.06.2022 г. Също така, законната лихва и разноските, посочени като загуби за възложителя, не са пряка и непосредствена вреда от неизпълнението на изпълнителя. Макар да е получил покана от застрахователя още на 13.08.2021 г., ищецът по обратния иск-възложител не е платил задължението (като не твърди и доказва това бездействие да е било предизвикано от поведение на ответника). Ето защо и лихвите след поканата, и разноските по делото се дължат на неговото собствено поведение бездействие, а не на това на изпълнителя (който дори не се твърди де е знаел за претенцията), поради което и не следва да се понасят от него. Отделно, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 2 ЗЗД длъжникът не дължи обезщетение за вредите, които кредиторът би могъл да избегне, като положи грижи на добър стопанин. В случая ищецът по обратния иск е могъл да избегне вредите за лихви и разноски като плати преди предявяване на иска, а вкл. и като има друго процесуално поведение, което обаче не е сторил.

Възражението на представителя на „ХИДРОСТРОЙ“ АД за съпричиняване е недоказано, като не са искани и събирани доказателства в тази насока, а доказателствата тежест да го установи при пълно и главно доказване се носи от ответника. Поради изложеното възражението за съпричиняване е недоказано по делото и при прилагане на неблагоприятните последици от правилата за разпределение на доказателствената тежест, съдът стига до правния извод, че липсва съпричиняване на вредоносния резултат.

По отношение на разноските:

При този изход от спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, право на разноски имат ищецът по главния иск и ищецът по обратния иск.

На ищеца по главния иск - ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“, следва да бъдат присъдени своевременно поисканите разноски в исковото и заповедното производство (предвид т. 12 от ТР 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС следва да се постанови осъдителен диспозитив за разноските в заповедното производство). Ищецът е сторил разноски както следва: 325 лв. – за държавна такса и възнаграждение за юрисконсулт в заповедното производство, 25 лв. – държавна такса в исковото производство, 300 лв. – депозит за САТЕ, 300 лв. – депозит за ССЧЕ, 200 лв. – депозит за свидетели, както и 300 лв. – адвокатско възнаграждение за исковото производство, или общо 1450 лв. за заповедното и исковото производство.

Ищецът по обратния иск Столична община доказва разноски в общ размер на 150 лв., от които: 50 лв. за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗП вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП, съдът определя в размер на 100 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения по реда на чл. 422 от ГПК иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД, че **Столична община**, с адрес: гр.С., ул. Московска № 33, представлявана от кмета Й.ка А.Ф. **дължи на ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“**, ЕИК – *****, със седалище и адрес на управление

– гр. С., район „Т.“, пл. „П.“ № 5, **сумата от 382,38 лв.**, представляваща вземане за връщане на изплатено по застраховка „Булстрад Каско Стандарт“ обезщетение за вреди, настъпили на 24.04.2021 г. от виновно поведение на служители на Столична община, изразяващо се в необезопасяване и необозначаване на препятствие на пътя – нарязан асфалт на пътното платно, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК - 26.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 13.12.2021 г. по ч.гр.д. № 67993/2021 г. по описа на СРС, ГО, 167 състав.

ОСЪЖДА „ХИДРОСТРОЙ“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Ц.О.“ № 6, представлявано от Ж.И.Н. и Н.К.П., **да заплати на Столична община**, с адрес: гр.С., ул. Московска № 33, представлявана от кмета Й.ка А.Ф. **на основание чл. 79, ал. 1, пр. II вр. чл. 82 ЗЗД, сумата от 382,38 лв.**, представляваща обезщетение за вреди от неточното изпълнение на Договор № СОА19-ДГ55-382 от 11.06.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба по обратния иск – 16.06.2022 г. до изплащане на вземането, **при условие, че Столична община заплати на ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“, ЕИК – *******, сумата от 382,38 лв. по постановеното срещу Столична община решение по главния иск по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 26.11.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Столична община, с адрес: гр.С., ул. Московска № 33, представлявана от кмета Й.ка А.Ф. да заплати на ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“, ЕИК – *****, със седалище и адрес на управление – гр. С., район „Т.“, пл. „П.“ № 5, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **1450 лв.** – представляваща сторените разноски в заповедното и исковото производство пред СРС.

ОСЪЖДА „ХИДРОСТРОЙ“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Ц.О.“ № 6, представлявано от Ж.И.Н. и Н.К.П., да заплати на Столична община, с адрес: гр.С., ул. Московска № 33, представлявана от кмета Й.ка А.Ф. на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **150 лв.** – разноски по делото пред СРС.

Решението е постановено при участието на „ХИДРОСТРОЙ“ АД, ЕИК: ***** , като трето лице - помагач на страната на Столична община.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____